

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 154/2022-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a [REDACTED] v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 15 C 60/2019 zo 17. januára 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 4. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) č. k. 15 C 60/2019 zo 17. januára 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a vyžiadaného spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou z 23. júla 2019 v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 15 C 60/2019 domáhal zaplata 12 300 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Zároveň požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Okresný súd uznesením č. k. 15 C 60/2019 z 19. októbra 2020 sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť,

ktorú okresný súd uznesením č. k. 15 C 60/2019 z 15. júna 2021 zamietol. Následne okresný súd vyzval 17. augusta 2021 sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Keďže sťažovateľ súdny poplatok nezaplatil, okresný súd uznesením č. k. 15 C 60/2019 z 10. septembra 2021 (ďalej len „uznesenie VSÚ“) vydaným vyšším súdnym úradníkom konanie zastavil.

3. Proti uzneseniu VSÚ podal sťažovateľ sťažnosť, v ktorej uviedol, že nemá finančné prostriedky na zaplatenie súdneho poplatku, a preto zastavenie konania považuje za porušenie práva na prístup k súdu a na spravodlivé konanie.

4. Okresný súd napadnutým uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu VSÚ ako nedôvodnú. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že po tom, čo sťažovateľovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, bol vyzvaný na jeho úhradu a poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Po uplynutí lehoty na zaplatenie súdneho poplatku zistil, že nedošlo k jeho úhrade, preto mu neostalo iné ako konanie zastaviť.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť, ktorej argumentácia je totožná s argumentáciou sťažovateľa uplatnenou v jeho sťažnosti proti uzneseniu VSÚ. Ako v ústavnej sťažnosti, tak i v sťažnosti proti uzneseniu VSÚ sťažovateľ namieta, že *„nemá z čoho zaplatiť súdny poplatok a preto zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku je porušením práva na prístup k súdu a na spravodlivé súdne konanie“*.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

6. Napriek tomu, že sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia označených práv v súvislosti s napadnutým uznesením, ktorým okresný súd v podstate potvrdil správnosť uznesenia VSÚ o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ťažisko argumentácie sťažovateľa uvedenej v ústavnej sťažnosti spočíva v jeho nesúhlase s rozhodnutím okresného súdu, ktorým ho súd neoslobodil od platenia súdneho poplatku. Tvrdí, že okresný súd neprihliadol na všetky podstatné skutočnosti, a to, že je vo väzení a peniaze, ktoré získal ako finančné zadost'učinenie, spotrebuje na úhradu pohľadávok a exekúcií.

7. Ústavný súd konštatuje, že argumentácia sťažovateľa uvedená v ústavnej sťažnosti svojou podstatou smeruje proti uzneseniu o zamietnutí sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov.

8. Samotná ústavná sťažnosť neobsahuje žiadne ďalšie námietky vo vzťahu k napadnutému uzneseniu okresného súdu a ústavný súd sa domnieva, že bola podaná účelovo z dôvodu zmeškania lehoty na podanie ústavnej sťažnosti práve proti rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov.

9. Vzhľadom na uvedené nezistil ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti žiadnu možnosť porušenia označených práv sťažovateľa napadnutým uznesením, preto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu (bod 2 výroku uznesenia), bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v jej petite.

III.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom:

11. Vzhľadom na absenciu právneho zastúpenia a s tým súvisiacu žiadosť sťažovateľa o jeho ustanovenie v konaní pred ústavným súdom pristúpil ústavný súd k preskúmaniu toho, či sú kumulatívne splnené tri podmienky, resp. predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde), a to: (i) žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť, (iii) vylúčenie zrejmej bezúspešnosti uplatňovania nároku na ochranu ústavnosti.

12. Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená vtedy, ak je okrem iného daná právomoc ústavného súdu na jej prerokovanie, ústavná sťažnosť nie je oneskorená, nie je neprípustná ani zjavne neopodstatnená.

13. S prihliadnutím na výsledok posúdenia ústavnej sťažnosti, ktorú ústavný súd v celom rozsahu odmieta (ako to vyplýva z časti III.1 odôvodnenia tohto uznesenia), je evidentné, že v danom prípade nebola splnená jedna z troch podmienok na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z tohto dôvodu ústavný súd tejto žiadosti sťažovateľa nevyhovel (bod 1 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu